

2. slávnosť vianočná – 26.12.2020

Pomáha v boji

„Môjho Pána Ježiša, ktorý pretrpel kríž ťažký, môjho Pána, ktorý sa obetoval za mňa z lásky, v ktorom večný život mám, vykúpil ma a som Jeho až do dychu posledného, Ježiša nezanechám“ (ES 463).

2 Kronická 14:10-11 „Ása volal k Hospodinu, svojmu Bohu a povedal: Hospodine, len Ty môžeš pomôcť v boji medzi silným a bezmocným. Pomôž nám, Hospodine, Bože náš, ved' na Teba sa spoliehame a v Tvojom mene ideme proti tomuto davu. Hospodine, Ty si náš Boh! Nech človek nič nezmôže proti Tebe. Nato Hospodin porazil Kúšijcov pred Ásom a Júdom“.

Nijaký životný príbeh nie je bez škvrny a problémov. Niekedy si o ľuďoch myslíme, že sa majú iba dobre, že sa im iba darí. Možno preto aj my, ako kresťania, očakávame, že ak veríme, Pán Boh nás bude žehnať a pomôže nám vybudovať si prosperujúci život. Príbeh muža, ktorého meno svieta v kalendári v tento dnešný deň, nám však ukazuje presný opak. Naša viera nie je zárukou pohodlného, bezproblémového a dobrého života. **Štefan veril v Pána Ježiša celým srdcom, celou svojou bytosťou a predsa skončil ukameňovaný a zabitý svojimi nepriateľmi. Môžeme my mať nádej, keď Štefanov príbeh končí tragicky? Kto nám pomôže v boji viery v tomto svete?**

Prečítali sme si text, ktorý nám predstavuje vládu kráľa Ásu – bol to panovník, o ktorom sa Biblia vyjadruje pochvalne: robil, čo bolo dobré a čo bolo správne v očiach Hospodinových, odstránil všetky pohanské oltáre a stĺpy a vydal príkaz pre Júdu, aby hľadali Boha a konali podľa zákona. Napriek tomu, že Písmo hovorí o tom, že v krajine vládol pokoj a neboli nijaké vojny, prichádza na rad tá spomínaná „škvrna“ na vládnutí kráľa Ásu: napadli ho Kúšijci s miliónovým vojskom a s 300 vozmi. Kráľ to mohol Pánu Bohu vyčítať: pozri, čo všetko som pre Teba urobil, bol som Ti verný a konal som podľa Tvojich príkazov, a Ty sa mi takto odvdáčuješ? No kráľ to neurobil. Zvolil si inú cestu.

1. Postavil sa zoči-voči nepriateľom. Presne ako Štefan. Ani jeden z nich nezdupkal, neprevrátil kabát, nespreneveril sa svojej viere, ale obaja sa postavili do boja s nepriateľom. Ása cez svojich vojakov, Štefan cez svoje slová svedectva. Táto ich odvaha bola svedectvom o tom, že sa neboja – tak ako sa to píše v Žalme 118: 6n – „Hospodin je pri mne, nebudem sa báť, čo mi urobí človek?“.

Ása a Štefan sú aj pre nás príkladom, ako zvládnuť situáciu, keď čelíme nepriateľovi: či je to človek, choroba, hriech alebo diabol. **Každý boj vyžaduje odvahu a tú získavame vo vzťahu s Pánom Bohom: čím bližšie sme Bohu, tým je strach menší, čím ďalej sme od Boha, tým je strach väčší.** Náš Boh nás stavia do rozličných bojov, nechá nás, aby sme si niečo prebojovali, vybojovali, a očakáva, že v tomto boji budeme používať tak rozum, ako aj vieru. Ása použil rozum, keď zoradil svojich vojakov a vieru, keď sa nepustil zbrklo do boja. Štefan použil rozum, keď citoval Starú zmluvu a priblížil Židom Ježišovo dielo spásy, a vieru, keď sa spoľahol na Hospodina.

Ak budeme stáť v nejakom boji, nezabudnime, že sa máme odvážne postaviť voči nepriateľovi. Použime múdrosť, aby sme vedeli riešiť situáciu a vieru, aby sme vedeli, že na nič nie sme sami.

2. Ása sa predtým, ako išiel bojovať pomodlil. Presne ako Štefan. Ani jeden z nich sa nepustil do boja bez toho, aby si pripomenul, že v tom boji nie je sám. Ása sa modlil slovami, ktoré sme počuli: „len Ty Hospodine, môžeš pomôcť v boji medzi silným a bezmocným“ a Štefan sa modlil: „Pane Ježiši, prijmi môjho ducha“ (Sk 7). Obidvaja ukázali svoju závislosť na Pánu Bohu a uvedomovali si, že sila zvládnuť ten ich boj, neprúdi z nich, ale z Neho.

Ása aj Štefan vedeli, že stoja voči silným nepriateľom, ale zároveň vedeli aj to, že kto stojí v boji po Hospodinovom boku, ten nemôže prehrať, aj keď sa to niekedy môže na chvíľu tak zdať. Ása a Štefan boli bez Pána Boha voči svojim nepriateľom bezmocní, ale vedeli, že ak im Hospodin pomôže, určite to všetko zvládnu. Tak ako sa to hovorí aj na inom mieste: „ved' s Tebou napadnem aj zástupy, so svojim Bohom preskočím i múr“ (Ž 18). **S Bohom, z Boha pochádza sila k víťazstvu, k uzdraveniu, k životu. A tú silu človek nevie získať inak, ako na kolenách pred Pánom, v modlitbe a stíšení, v odovzdanosti a pokore.** Tam na kolenách dostávame tú novú silu – či už pre tento pozemský boj alebo pre zápas medzi životom a smrťou.

Ak budeme stáť v nejakom boji, nezabudnime sa modliť: bez kontaktu s Pánom Ježišom nemáme šancu zvíťaziť, byť zachránení, bez Neho by sme nemohli žiť – ani časne a už vôbec nie večne.

3. Ása zvíťazil. A Štefan tiež. Kúšijci sa iste smiali, keď sa Ása vybral do boja s maličkým hlúčikom vojakov a už sa videli ako víťazi. Možno si Židia, ktorí kameňovali Štefana, odchádzajúc domov, mädlili ruky a povzbudzovali sa navzájom, ako s ním vybabrali, že ho porazili, že nad ním vyhrali. Ale ako sa hovorí: ten, čo sa smeje naposledy, ten sa smeje najlepšie – tak to platilo aj v prípade vojny Júdu a Kúšijcov, aj v príbehu o Štefanovi a Židoch. S Bohom príbeh končí vždy inak ako boli plány našich nepriateľov.

Kráľ Ása bol víťazom a tak veľmi si to uvedomoval, že to nie je jeho zásluha, ale Boží dar, že na znak svojej vďačnosti a ešte väčšieho zápalu pre Pána Boha, dal odstrániť ďalšie a ďalšie ohavnosti a modly a vybudoval oltár pre Hospodina. Štefan si tiež uvedomoval, že víťazí len vďaka Pánovi Ježišovi Kristovi a to najmä vtedy, keď videl nebesá otvorená a Syna Božieho stáť na pravici Božej. Pre tento svet umieral, ale večný svet sa mu otváral, a to nie kvôli kvalite jeho viery, ale kvôli Božej milosti. **Obaja teda vedeli, že víťazstvo nad nepriateľmi prichádza z Božej, nie ľudskej strany. A keby sme aj v tomto svete nevyhrali, stále je tu ešte večný život, ktorý je výhrou určite.**

Ak budeme stáť v nejakom boji, nestrácajme nádej. Keď Boh bude chcieť, zvíťazíme ešte tu na tejto zemi. A ak Boh bude chcieť, vyhráme pre budúcnosť v nebi. Tak či tak: výhra bude Božia nie naša, my ju môžeme iba prijať ako dar a byť za ňu vďační.

Život každého veriaceho človeka je poznačený „škvrou“ zápasov. Kto chce ísť za Kristom, musí niesť svoj kríž. Ale napriek tomu si treba pamätať, že i keď sme v boji, máme mať odvahu postaviť sa nepriateľovi, máme sa modliť a pokorne sa odovzdať do Božích rúk a nesmieme strácať nádej – víťazstvo príde tu a teraz alebo potom vo večnosti. Amen.